

74. ПОМАМИЛ МИ Е СТЕФАН КАРАДЖА

Помамил ми е Караджа,
дей гиди гюзел, Караджа,
петстотин вакли овнета,
шестотин бели рубета.
Откак ги Караджа помами,
нийде си синур не варди,
ни синур, ни зелен чеир.
Пашата му са закани:
– Дей гиди, гюзел Караджа,
да мога да те уловя,
сред село ша та обеса,
на читал ша та закача,
къс по къс ша та нарежа.